

Я в ворітячках, вин в оконечко: це ж мое дитятко йде.
 Я на дверічки, вин с постелечки: сяд, доню, вечеряти.
 А у свекорка на вулицю йду, я у ёго питаюся,
 А з вулиці йду, я ж ёго остерегаюся.

№ 427.

Ой за горою за каменною, там криниця з водою;
 Ой там дівчинонька рученьки мила, з батеньком говорила:
 А ще ж, батенько, зилле зелене морозы не побили,
 На що ж ви мене молодесеньку так зарані покрили?
 Дитятко мое, не плач на мене, не покривав я тебе,
 Покрили тебе, дитятко мое, зовиці та сестриці,
 Тії зовиці, тії зовиці — парубочкові сестриці.

№ 428.

А вже ж пизенько та не раненько;
 Чом не вучиш мене, ненько?
 Як тебе вчити, жал тебе бити,
 Буд сама розумненька:
 Устан раненько, вмийся біленько,
 Свекорку добрий ден дай;
 Добрий ден давши, ведерця взявши,
 По водицю йды;
 Принісши води, райнеи порй,
 Свекорку на ручки злий;
 Зливши на ручки, зливши на біли,
 Рушничек у ручки дай.
 А у порозі дві ятрівочки дивом здивовалися:
 Ми у батенька жили, у матирі зросли, —
 Чом нас так не вчили.

№ 429.

Дітіли галочки ряд по рядочку,
 Зузуленька по передочку,